

Вѣтрѣшность та на бѣчвѣ тж е напѣлена съ нақвасены вѣ оцетѣ дѣрвены (буковы) опылки, и отъ това размѣсена та вода, като ся провира между опылкъ тѣ, преминува вѣ време то на дългый си пѣть постѣпенно вѣ оцетнѣ тж кислотѣ; нѣ за да стане това, тѣба да ся откѣре свободенѣ достѣпѣ на въздухъ тѣ вѣ вѣтрѣшность тж на бѣчвѣ тж, за кое то, около горне то и долне то дѣно пробивѣтъ дупкы. При това, вѣ бѣчвата ся развива сама отъ себѣ си топлина отъ химическый процесъ, и отъ това теплый въздухъ ся стреми да излѣзе изъ бѣчвѣ тж презъ горны тѣ дупкы, тогава кога то презъ долны тѣ влазя прѣсенѣ въздухъ вѣтрѣ вѣ бѣчвѣ тж, тжй щото вѣ неж ся образува въздушенѣ токъ, кой то съвршенно прилича на въздушный токъ вѣ лампы тѣ цилиндры, вѣ кои то презъ горне то отѣрстие излази теплый въздухъ, а презъ долне то влазя студены. Този прѣсенѣ въздухъ, кой влазя вѣ бѣчвѣ тж презъ долне то отѣрстие, дава на опилци тѣ постояненѣ запасъ отъ кислородъ за по скорошно образование на оцетнѣ тж кислотѣ.

Като ся стича бавно по вѣрвчици тѣ, а подирѣ това, като ся провира между опилци тѣ, алкоголь тѣ, при постоянный притокъ отъ въздухъ ся преобрѣща на оцетъ и истича изъ бѣчвѣ тж, вече вѣ видѣ на оцетъ, съ помощь тж на единѣ кранѣ (щоракъ), кой ся намира вѣ долне то и дѣно.

Защо то няма никѣква необходимость щото опилци тѣ из'ново да ся квасятъ съ оцетъ, зашто то тѣ сами по себѣ си ся квасятъ отъ оцетъ тѣ, кой ся образува вѣрху имъ: то очевидно е, че при такова приготвяне на оцетъ сичкы тѣ грыжы ся ограничѣтъ за събирание то му и подливание то на алкоголь, кога то потѣба.